

ANTIDOPINGO KONVENCIJA*

Ižanga

Valstybės, Europos Tarybos narės, valstybės, Europos kultūros konvencijos šalys, bei kitos valstybės, pasirašiusios žemiau;

atsižvelgdamos į tai, kad Europos Bendrijos tikslas yra siekti didesnės vienybės tarp jos narių, kad būtų saugomi ir įgyvendinami bendri jų idealai ir principai bei skatinamas jų ekonominis ir socialinis progresas;

suprasdamos, kad sportas turėtų daryti įtaką sveikatos apsaugai, moraliniam bei fiziniam auklėjimui ir skatinti tarptautinį tarpusavio supratimą;

susirūpinusios didėjančiu skaičiumi sportininkų, vartojančių dopingo preparatus ir metodus, bei jų poveikiu sveikatai ir sporto ateičiai;

suprasdamos, jog ši problema kelia grėsmę etiniams principams ir auklėjimo vertybėms, įkūnytoms Olimpiniėje chartijoje, Tarptautinėje UNESCO fizinio auklėjimo ir sporto chartijoje bei Europos Tarybos Ministrų komiteto rezoliucijoje (76)41, žinomoje kaip Europos „Sporto visiems“ chartija;

turėdamos omenyje tarptautinių sporto organizacijų priimtas antidopingo taisykles, politiką ir deklaracijas; žinodamos, kad visuomeninė valdžia ir savanoriškos sporto organizacijos, kovodamos su sportininkų dopingo vartojimu, turi viena kitą papildančias funkcijas, ypač užtikrinant tinkamą varžybų organizavimą, remiantis sąžiningos kovos principu ir saugant jų dalyvių sveikatą;

pripažindamos, jog ši valdžia ir organizacijos turi bendradarbiauti šiuo tikslu visais reikalingais lygiais; atsižvelgdamos į rezoliucijas dėl dopingo, kurias priėmė Europos ministrų, atsakingų už sportą, konferencija, ir ypač į Rezoliuciją Nr. 1, priimtą 1989 m. Reikjavike vykusioje 6-ojoje konferencijoje;

žinodamos, jog Europos Tarybos Ministrų komitetas jau yra priėmęs Rezoliuciją (67)12 dėl sportininkų, vartojančių dopingą, Rekomendaciją Nr. R(79)8 dėl sportininkų dopingo, Rekomendaciją Nr. R(84)19 dėl Europos sporto antidopingo chartijos ir Rekomendaciją Nr. R(88)12 apie dopingo kontrolės be įspėjimo vykdymą ne varžybų metu;

atsižvelgdamos į Rekomendaciją dėl dopingo Nr. 5, kurią priėmė 2-oji tarptautinė ministrų ir aukštesniųjų pareigūnų, atsakingų už sportą ir fizinį lavinimą, konferencija, surengta UNESCO Maskvoje (1988);

nusprendusios imtis tolesnių ir efektyvesnių bendrų veiksmų sportininkų, vartojančių dopingą, skaičiui sumažinti ir galutinai sustabdyti dopingo vartojimą, remdamosios šiuose dokumentuose atsispindinčiomis etinėmis vertybėmis bei praktinėmis priemonėmis,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis

Konvencijos tikslas

Šalys, siekdamos sumažinti sportininkų, vartojančių dopingą, skaičių ir galutinai sustabdyti dopingo vartojimą, savo atitinkamais konstituciniais nutarimais įsipareigoja imtis reikiamų veiksmų šios Konvencijos nutarimams įgyvendinti.

2 straipsnis

Konvencijos apibrėžimai ir veiklos sritis

1. Šios Konvencijos tikslas:

* Ratifikuota LR Seimo 1995 11 07.

- a) „dopingas sporte“ – tai dopingo preparatų arba dopingo metodų vartojimas arba jų davimas sportininkui;
 - b) „dopingo preparatų arba dopingo metodų farmakologinės klasės“ – tai yra dopingo preparatai arba metodai, uždrausti atitinkamų sporto organizacijų, įrašyti į Stebėjimo grupės sudarytus sąrašus, kaip nurodoma 11.1b straipsnyje;
 - c) „sportininkai“ – tai asmenys, reguliariai dalyvaujantys organizuotoje sporto veikloje.
2. Iki tol, kol Stebėjimo grupė priims draudžiamų dopingo preparatų ir dopingo metodų farmakologinių klasių sąrašą, naudojamas informacinis sąrašas, esantis šios Konvencijos priede.

3 straipsnis

Bendradarbiavimas viduje

1. Šalys turi derinti tarpusavyje savo šalių valstybinių departamentų ir kitų visuomeninių organizacijų, kovojančių prieš dopingo vartojimą, politiką ir veiksmus.
2. Jos turi užtikrinti, kad ši Konvencija būtų taikoma praktiškai, ypač kad būtų įvykdyti 7 straipsnio reikalavimai, jei reikia, kai kurių Konvencijų nutarimų vykdymą pavesti vyriausybiniam arba nevyriausybiniam sporto organui ar sporto organizacijai.

4 straipsnis

Priemonės, siekiančios apriboti uždraustų dopingo preparatų ir metodų vartojimą bei gavimą

1. Šalys, kur būtina, turi priimti įstatymus, nuostatus (pvz., nutarimus, kontroliuojančius pervežimą, laikymą, įvežimą, platinimą ir pardavimą) ar imtis kitų administracinių priemonių, apribojančių uždraustų dopingo preparatų ir dopingo metodų, o ypač anabolinių steroidų, gavimo galimybes bei jų vartojimą.
2. Šiuo tikslu šalys arba atitinkamos nevyriausybines organizacijos turi rūpintis, kad efektyvus antidopingo įstatymų taikymas sporto organizacijose būtų kriterijus, garantuojantis joms visuomenės dotacijas.
3. Be to, šalys privalo:
 - a) padėti savo sporto organizacijoms finansuoti dopingo kontrolę ir tyrimus arba tiesioginėmis subsidijomis bei dotacijomis, arba, atsižvelgdamos į tokios kontrolės ir tyrimo kainą, nustatyti bendras subsidijas ir dotacijas, skiriamas šioms organizacijoms;
 - b) imtis reikiamų veiksmų, kad sportininkams, laikinai pašalintiems iš sportinės veiklos už dopingo vartojimą, diskvalifikacijos laikotarpiui būtų sustabdytos subsidijos iš visuomeninių fondų, skirtos treniravimuisi;
 - c) skatinti ir, kur galima, palengvinti savo sporto organizacijoms atlikti dopingo kontrolę, kurios reikalauja kompetentingos tarptautinės sporto organizacijos, tiek varžybų, tiek ne varžybų metu;
 - d) skatinti ir padėti sporto organizacijoms derėtis dėl susitarimų, leidžiančių jų nariams atlikti dopingo kontrolę kompetentingoms dopingo kontrolės komisijoms kitose šalyse.
4. Šalys pasilieka teisę savo iniciatyva ir atsakomybe priimti antidopingo taisykles bei organizuoti dopingo kontrolę, jei tai yra suderinama su atitinkamais šios Konvencijos principais.

5 straipsnis

Laboratorijos

1. Kiekviena šalis įsipareigoja:
 - a) įsteigti arba prisidėti steigiant savo teritorijoje vieną ar daugiau dopingo kontrolės laboratorijų, kurios galėtų būti akredituotos pagal atitinkamų sporto organizacijų priimtus ir Stebėjimo grupės patvirtintus kriterijus, kurie yra numatyti 11.1b straipsnyje; arba
 - b) padėti savo sporto organizacijoms pasinaudoti tokia laboratorija kitoje šalyje.
2. Šios laboratorijos skatinamos:

- a) imtis reikiamų veiksmų kvalifikuotam personalui įdarbinti, apmokyti ir jų kvalifikacijai patobulinti;
- b) pradėti atitinkamas darbo programas, tiriančias dopingo preparatus bei metodus, kuriuos sportininkai vartoja arba gali vartoti, ir atliekančias analitinės biochemijos ir farmakologinius tyrimus, siekiant geriau suprasti įvairių medžiagų poveikį žmogaus organizmui ir jų įtaką sporto rezultatams;
- c) publikuoti ir platinti šių tyrimų duomenis.

6 straipsnis **Švietimas**

1. Šalys įsipareigoja drauge su atitinkamomis sporto organizacijomis ir masinėmis informacijos priemonėmis sukurti ir įgyvendinti švietimo programas bei informacijos kampanijas, pabrėžiančias dopingo keliamą pavojų sveikatai ir jo grėsmę sporto etinėms vertybėms. Šios programos ir kampanijos turėtų būti skirtos tiek mokyklų ir sporto klubų jaunimui bei jų tėvams, tiek suaugusiems sportininkams, sporto darbuotojams, treneriams ir instruktoriams. Medicinos darbuotojų atžvilgiu tokios švietimo programos turėtų pabrėžti pagarbą gydytojo etikai.

2. Šalys įsipareigoja, bendradarbiaudamos su rajoninėmis, nacionalinėmis ir tarptautinėmis organizacijomis, skatinti ir plėsti tyrimus, siekiančius sukurti mokslškai pagrįstas fiziologinio ir psichologinio lavinimo programas, kurias gerbtų asmenybės neliečiamybę ir integruotumą.

7 straipsnis

Bendradarbiavimas su sporto organizacijomis dėl jų naudojamų priemonių

1. Šalys įsipareigoja skatinti savas, o per jas ir tarptautines sporto organizacijas apibrėžti ir taikyti kovai su sportininkų dopingu visas galimas priemones, esančias jų kompetencijoje.

2. Šiuo tikslu jos turi skatinti savo sporto organizacijas išsiaiškinti ir koordinuoti savo teises, įsipareigojimus bei pareigas ir suderinti savo:

- a) antidopingo taisykles su atitinkamų tarptautinių sporto organizacijų priimtomis taisyklėmis;

- b) uždraustų dopingo preparatų farmakologinių klasių ir uždraustų dopingo metodų sąrašą su atitinkamų tarptautinių sporto organizacijų priimtais sąrašais;

- c) dopingo kontrolės procedūras;

- d) drausmės procedūras, taikant tarptautinius teisingumo principus ir užtikrinant pagarbą pagrindinėms įtariamų sportininkų teisėms; į šiuos principus įeina:

- pranešantieji ir drausmės organai turi būti atskiri;

- įtariamasis asmenys turi teisę būti išklaustyti, ieškoti pagalbos ir būti atstovaujami;

- turi būti aiškios ir įvykdomos sąlygos apeliacijai pateikti esant bet kokiam sprendimui;

- e) efektyvių nuobaudų taikymo procedūras tarnautojams, gydytojams, veterinarijos gydytojams, treneriams, fizioterapijos specialistams ir kitiems asmenims, susijusiems su sportininkų antidopingo taisyklių pažeidimais;

- f) diskvalifikacijos ir kitų nuobaudų, kurias paskiria kitos sporto organizacijos toje pačioje arba kitoje šalyje, pripažinimo procesas.

3. Be to, šalys turi skatinti savo sporto organizacijas:

- a) efektyviu mastu įvesti dopingo kontrolę visiems sportininkams ne tik su, bet ir be išankstinio įspėjimo bet koku ne varžybų metu, atliekant pasirinktą, gali būti atsitiktine tvarka, asmenų pirminį ir pakartotinį testavimą;

- b) tartis su kitų šalių sporto organizacijomis dėl leidimo šios šalies kompetentingai dopingo kontrolės komisijai testuoti savo šalies sportininkus, besitreniruojančius šioje šalyje;

- c) išsiaiškinti ir suderinti priėmimo dalyvauti sporto rungtynėse taisykles, kur turėtų būti įtrauktas antidopingo kriterijus;

- d) skatinti sportininkus patiems aktyviai dalyvauti tarptautinių sporto organizacijų antidopingo darbe;
- e) panaudoti visas dopingo kontrolės laboratorijų priemones, numatytas 5 straipsnyje, tiek sportinių varžybų metu, tiek ne varžybų laiku;
- f) tirti mokslinius treniruočių metodus ir numatyti įvairaus amžiaus kiekvienos sporto šakos sportininkų apsaugojimo būdus.

8 straipsnis

Tarptautinis bendradarbiavimas

1. Šalys turi artimai bendradarbiauti šioje Konvencijoje numatytais klausimais ir skatinti tokį bendradarbiavimą tarp savo sporto organizacijų.
2. Šalys įsipareigoja:
 - a) skatinti savo sporto organizacijas savo veikla remti šios Konvencijos nutarimų įgyvendinimą visose tarptautinėse sporto organizacijose, kurių nariai jos yra, taip pat ir atsisakant ratifikuoti pasaulio ar regioninius rekordus, jei prie jų nėra paliudyto neigiamo dopingo kontrolės rezultato;
 - b) remti bendradarbiavimą tarp skirtingų savo šalies dopingo kontrolės laboratorijų, įsteigtų ar veikiančių pagal 5 straipsnį, personalo;
 - c) kurti dvišalius ir daugiašalius bendradarbiavimo ryšius tarp atitinkamų agentūrų, valdžios organų bei organizacijų, siekiant 4.1 straipsnyje numatytų tikslų įgyvendinimo ir tarptautiniu lygiu.
3. Šalys, kuriose pagal 5 straipsnį yra įsteigtos ar veikia laboratorijos, įsipareigoja padėti kitoms šalims įgyti patirties, įgūdžių ir priemonių, reikalingų savoms laboratorijoms steigti.

9 straipsnis

Informacijos teikimas

Kiekviena šalis turi siųsti Europos Tarybos generaliniam sekretoriui viena iš oficialių Europos Tarybos kalbų visą informaciją, susijusią su įstatymais ir kitomis priemonėmis, kurių yra imtasi pagal šios Konvencijos sąlygas.

10 straipsnis

Stebėjimo grupė

1. Šios Konvencijos tikslais įsteigta Stebėjimo grupė.
2. Bet kuriai šaliai Stebėjimo grupėje gali atstovauti vienas ar daugiau delegatų. Kiekviena šalis turi vieno balso teisę.
3. Bet kuri valstybė, minima 14.1 straipsnyje, nebūdama šios Konvencijos šalis, gali būti atstovaujama Stebėjimo grupėje stebėtojo teisėmis.
4. Vienbalsiai nusprendusi Stebėjimo grupė gali pakviesti bet kurios valstybės, kuri nėra Europos Tarybos narė ir šios Konvencijos šalis, taip pat bet kurios sporto ar kitos profesinės organizacijos atstovus dalyvauti viename ar keliuose jos susirinkimuose.
5. Stebėjimo grupę turi sušaukti generalinis sekretorius. Pirmasis jos susirinkimas turi būti surengtas, kai tik bus reikalingas, bet kokiu atveju per vienerius metus nuo šios Konvencijos įsigaliojimo. Vėliau Grupė rinksis bet kada generalinio sekretoriaus ar kurios nors šalies iniciatyva.
6. Šalių dauguma sudaro kворumą Stebėjimo grupės susirinkimui organizuoti.
7. Stebėjimo grupės susirinkimai turi būti uždari.
8. Pagal šios Konvencijos nutarimus, Stebėjimo grupė turi sudaryti ir balsų dauguma priimti savo procedūros taisykles.

11 straipsnis

1. Stebėjimo grupė stebės šios Konvencijos taikymą. Ji gali:
 - a) nuolat stebėti Konvencijos nutarimus ir analizuoti reikiamas pataisas;
 - b) patvirtinti dopingo preparatų ir dopingo metodų farmakologinių klasių, uždraustų atitinkamų sporto organizacijų, kaip nurodyta 2.1 ir 2.2 straipsniuose, sąrašą ir bet kokius pakeitimus jame, laboratorijų pripažinimo kriterijus ir bet kokius jų pakeitimus, priimtus anksčiau minėtose organizacijose, kaip nurodyta 5.1 a straipsnyje, bei nustatyti atitinkamų sprendimų įsigaliojimo datą;
 - c) konsultuotis su atitinkamomis sporto organizacijomis;
 - d) teikti šalims rekomendacijas dėl priemonių šios Konvencijos tikslams siekti;
 - e) rekomenduoti priemones, kurių pagalba tarptautinės organizacijos ir visuomenė būtų informuojami apie veiksmus, atliekamus remiantis šia informacija;
 - f) teikti rekomendacijas Ministrų komitetui dėl valstybių, kurios nėra Europos Tarybos narės, pakvietimo prisijungti prie šios Konvencijos;
 - g) teikti pasiūlymus dėl Konvencijos efektyvumo didinimo.
2. Vykdydama savo pareigas, Stebėjimo grupė gali savo iniciatyva rengti ekspertų grupių susitikimus.

12 straipsnis

Po kiekvieno susirinkimo Stebėjimo grupė turi išsiųsti Europos Tarybos Ministrų komitetui ataskaitą apie savo darbą ir Konvencijos veikimą.

13 straipsnis **Konvencijos straipsnių pataisos**

1. Konvencijos straipsnių pataisas gali pasiūlyti bet kuri šalis, Europos Tarybos Ministrų komitetas arba Stebėjimo grupė.
2. Visus pasiūlymus dėl pataisų Europos Tarybos generalinis sekretorius turi perduoti šalims, minimoms 14 straipsnyje, bei kiekvienai šaliai, prisijungusiai arba pakviestai prisijungti prie šios Konvencijos pagal 16 straipsnio nutarimus.
3. Kiekviena šalies ar Ministrų komiteto pasiūlyta pataisa turi būti perduota Stebėjimo grupei, likus mažiausiai dviems mėnesiams iki susirinkimo, kuriame ji bus svarstoma. Stebėjimo grupė turi pateikti Ministrų komitetui savo nuomonę dėl pasiūlytos pataisos, jei reikia, pasikonsultavusi su atitinkamomis sporto organizacijomis.
4. Ministrų komitetas turi atsižvelgti į pasiūlytą pataisą bei Stebėjimo grupės nuomonę ir gali priimti šią pataisą.
5. Bet kokios pataisos, kurią priima Ministrų komitetas pagal šio straipsnio 4 dalį, turinys turi būti išsiųstas visoms šalims pripažinti.
6. Kiekviena pataisa, pripažinta pagal šio straipsnio 4 dalį, turi įsigalioti praėjus mėnesiui po to, kai visos šalys informuoja generalinį sekretorių apie savo pritarimą.

Baigiamieji straipsniai **14 straipsnis**

1. Šią Konvenciją gali pasirašyti valstybės, Europos Tarybos narės, valstybės, Europos kultūros konvencijos šalys, ir kitos valstybės, dalyvavusios ruošiant šią Konvenciją, kurios sutinka įsipareigoti:
 - a) parašu be išlygų – tokių kaip ratifikacija, pritarimas ar patvirtinimas, arba
 - b) parašu su ratifikacijos, pritarimo ar patvirtinimo sąlyga ir po to einančia ratifikacija, pritarimu ar patvirtinimu.
2. Apie ratifikacijos, pritarimo ar patvirtinimo priemones turi būti informuotas Europos Tarybos generalinis sekretorius.

15 straipsnis

1. Konvencija įsigalios pirmąją mėnesio dieną, praėjus vienam mėnesiui po to, kai penkios valstybės, iš kurių mažiausiai keturios yra Europos Tarybos narės, sutinka įsipareigoti šia Konvencija pagal 14 straipsnio nutarimus.

2. Bet kurios kitos pasirašančios valstybės, kuri vėliau išreiškia sutikimą įsipareigoti šia Konvencija, atžvilgiu ji įsigalios pirmąją mėnesio dieną, praėjus vienam mėnesiui po pasirašymo dienos arba po ratifikacijos, pritarimo ar patvirtinimo paliudijimo įteikimo.

16 straipsnis

1. Įsigaliojus Konvencijai, Europos Tarybos Ministrų komitetas, pasitaręs su šalimis, daugumos sprendimu, kaip numatyta Europos Tarybos statuto 20 straipsnyje, ir vienbalsiai nusprendus valstybių, turinčių teisę dalyvauti Komiteje, atstovams, gali pakviesti bet kurią valstybę, kuri nėra Europos Tarybos narė, prisijungti prie Konvencijos.

2. Prisijungiančios valstybės atžvilgiu Konvencija įsigalios pirmąją mėnesio dieną, praėjus vienam mėnesiui po prisijungimo paliudijimo įteikimo Europos Tarybos generaliniam sekretoriui.

17 straipsnis

1. Kiekviena valstybė, pasirašydama ratifikacijos, pritarimo, patvirtinimo ar prisijungimo paliudijimą, gali nurodyti teritoriją ar teritorijas, kurioms ši Konvencija bus taikoma.

2. Kiekviena valstybė bet kada vėliau gali išplėsti šios Konvencijos taikymo ribas nurodomoje teritorijoje deklaracija, adresuota Europos Tarybos generaliniam sekretoriui. Šios teritorijos atžvilgiu Konvencija įsigalios pirmąją mėnesio dieną, praėjus vienam mėnesiui po tokios deklaracijos įteikimo generaliniam sekretoriui.

3. Kiekviena deklaracija, minima ankstesnėse dviejose pastraipose, gali būti atšaukta pranešant apie tai generaliniam sekretoriui. Toks atšaukimas įsigalios pirmąją mėnesio dieną, praėjus šešiams mėnesiams po to, kai generalinis sekretorius gauna tokį pranešimą.

18 straipsnis

1. Kiekviena šalis gali paskelbti Konvenciją negaliojančia, pranešdama apie tai Europos Tarybos generaliniam sekretoriui.

2. Toks denonsavimas įsigalios pirmąją mėnesio dieną, praėjus šešiams mėnesiams po tokio pranešimo įteikimo generaliniam sekretoriui.

19 straipsnis

Europos Tarybos generalinis sekretorius turi pranešti šalims, visoms valstybėms, Europos Tarybos narėms, valstybėms, Europos kultūros konvencijos šalims, taip pat ir kitoms valstybėms, dalyvavusioms rengiant šią Konvenciją, ir visoms valstybėms, prisijungusioms arba pakviestoms prisijungti prie jos, apie:

- a) bet kokį pasirašymą pagal 14 straipsnį;
- b) bet kokios ratifikacijos, pritarimo, patvirtinimo ar prisijungimo paliudijimo įteikimą pagal 14 ar 16 straipsnį;
- c) kiekvieną Konvencijos įsigaliojimo datą pagal 15 ir 16 straipsnį;
- d) visą informaciją, atsiųstą pagal 9 straipsnio nutarimus;
- e) kiekvieną pataisos pasiūlymą ir kiekvieną pataisą, pripažintą pagal 13 straipsnį, bei jos įsigaliojimo datą;
- g) kiekvieną deklaraciją, sudarytą pagal 17 straipsnio nutarimus;

h) kiekvieną pranešimą, padarytą pagal 17 straipsnio nutarimus, ir denonsavimo įsigaliojimo datą;

i) bet kokius veiksmus, pranešimus ar žinias, susijusias su šia Konvencija.

Čia liudijama, kad pasirašiusieji yra atitinkamai įgalioti ir pasirašo šią Konvenciją.

Sudaryta Strasbūre 1989 m. lapkričio 16 dieną anglų ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai yra autentiški ir viename leidinyje saugomi Europos Tarybos archyvuose. Europos Tarybos generalinis sekretorius patvirtintas kopijas turi perduoti kiekvienai valstybei, Europos Tarybos narei, valstybėms, Europos kultūros konvencijos šalims, kitoms valstybėms, dalyvavusioms rengiant šią Konvenciją, ir visoms valstybėms, pakviestoms prie jos prisijungti.

PRIEDAS**Dopingo preparatų farmakologinių klasių ir dopingo metodų informacinis sąrašas****I. Dopingo klasės**

- A. Stimulatoriai
- B. Narkotikai
- C. Anaboliniai steroidai
- D. Betablokatoriai
- E. Diuretikai
- F. Baltyminiai hormonai ir jų analogai

II. Dopingo metodai

- A. Kraujo dopingas
- B. Farmakologinė, cheminė ir fizinė manipuliacijos

III. Vaistinių preparatų klasės, kurių vartojimas ribojamas

- A. Alkoholis
- B. Marihuana
- C. Vietiniai anestetikai
- D. Kortikosteroidai

Pavyzdžiai**I. Dopingo klasės****A. Stimulatoriai:**

amfepramone
 amfetaminil
 amiphenazole
 amphetamine
 benzphetamine
 caffeine*
 cathine
 chlorphentermine
 clobenzorex
 clorprenaline
 cocaine
 cropropamide („micoren“ komponentas)
 croyhetamide („micoren“ komponentas)
 dimetamphetamine
 ephedrine
 etafedrine
 ethamivan
 etilamphetamine
 fencamfamin
 fenetylline
 fenproporex

furfenorex
mefenorex
methamphetamine
methoxyphenamine
methylephedrine
methylphenidate
morazone
nikethamide
pemoline
pentetrazol
phendimetrazine
phenmetrazine
phentetermine
phenylpropanolamine
pipradol
prolintane
propylhexedrine
pyrovalerone
strychine
bei jų analogai

* Dėl kofeino: reakcija laikoma teigiama tada, kai kofeino koncentracija šlapime viršija 12 mikrogramų/ml.

B. Narkotiniai analgetikai:

alphaprodine
anileride
buprenorphine
codeine
dextromoramide
dextropropoxyphene
diamorphine (heroin)
dihydrocodeine
dipipanone
ethoheptazine
ethylmorphine
levorphanol
methadone
morphine
nalbuphine
pentazocine
pethidine
phenazocine
trimeperidine
bei jų analogai

C. Anaboliniai steroidai:

bolasterone
boldenone
clostebol

dehydrochlormentyltestosterone
fluoxymesterone
mesterolone
metandienone
metenolone
methyltestosterone
nandrolone
norethandrolone
oxandrolone
oxymesterone
oxymetholone
stanozolol
testosterone*
bei jų analogai

* Dėl testosterono: reakcija laikoma teigiama tuomet, kai santykis tarp testosterono ir epitestosterono šlapime viršija 6.

D. Betablokatoriai:

acebutolol
alprenolol
atenolol
labetalol
metoprolol
nadolol
oxprenolol
propranolol
sotalol
bei jų analogai

E. Diuretikai:

acetazolamide
amiloride
bendroflumethiazide
benzthiazide
bumetanide
canrenone
chlormerodrin
chlortalidone
diclofenamide
ethacrynic acid
furosemide
hydrochlorothiazide
mersalyl
spironolactone
triamterene
bei jų analogai

F. Baltyminiai hormonai bei jų analogai:

Chorionic Gonadotrophin (HCG – human chorionic gonadotrophin)
Corticotrophin (ACTH)
Growth hormone (HGH, somatotrophin)

II. Dopingo metodai

- A. Kraujo dopingas
- B. Farmakologinės, cheminės ir fizinės manipuliacijos

III. Ribojami vaistiniai preparatai

- A. Alkoholis
- B. Marihuana
- C. Vietiniai anestetikai
- D. Kortikosteroidai

Pastaba. Šis sąrašas – tai Tarptautinio olimpinio komiteto 1989 m. balandžio mėn. priimtas Dopingo klasių ir metodų sąrašas.
